

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۲۹ نومبر ۲۰۲۱

یونس نگاه
سخنرانی ملاحسن آخند

(تلخی با وطنداران گرسنه، نرمش با خارجیان پیسهدار)

نان در امارت اسلامی، مهمترین مسأله مردم افغانستان است. نقش نان در سخنرانی رئیس‌الوزاری طالبان برجسته‌تر از هر چیز دیگر بود. سخنرانی او با تبصره بر رزق مردم شروع شد و با تقاضای کمک از مؤسسات خیریه به "مردم خسته و دچار مشکل" افغانستان پایان یافت.

در ویدیوی بی‌تصویری که تلویزیون آریانا از سخنرانی ملاحسن آخند نشر کرده و ظاهراً کمی از اول بریده شده است، او از مردم می‌پرسد که آیا این انصاف است ای ملت؟ آیا بالا رفتن نرخ، افزایش فقر و قحطی با امارت آمده است؟ و ادامه می‌دهد که "ما وعده‌ی رزق را به شما نکرده‌ایم... وعده‌ی رزق را پروردگار عالم به بندگان شما کرده است". او از مردم می‌خواهد تا همه نزد خدا فریاد بکشند که ای الله پاک قحطی و نیستی را که در ملک ما آورده‌ای، خشکسالی و بی‌بارانی را که آورده‌ای {دور کن}. او این وضعیت را حاصل سرکشی از دستور خداوند دانسته و از مردم می‌خواهد که نزد خدا گریه کنند تا "مستحق رحمت الله بگردیم".

اما ملاحسن آخند هنگام خطاب به خارجیان، نه آنان را متهم به سرکشی از دستور خدا می‌کند، نه مستحق مجازات می‌داند، نه از جنگ و کشتارشان یادی می‌کند و نه وعده انتقام می‌دهد بلکه با نرمش تمام اطمینان می‌دهد که از امارت هیچ خطری متوجه آنان نخواهد بود.

وقتی با مردم صحبت می‌کند همه‌چیز را خوب جلوه می‌دهد و هرگز از غرق بودن در مشکلات صحبت نمی‌کند بلکه گزارش‌های داخلی درمورد مشکلات را تبلیغات افراد باقی مانده از نظام سابق می‌خواند. ملاحسن آخند می‌گوید: "این‌ها که از نظام سابق مانده‌اند و پت هستند، چیزهائی می‌گویند که به تمام ملت تشویش می‌اندازند. همه ملت را به نظام مبارک خود بدگمان می‌کنند".

او از مردم می‌خواهد که نگذارند کسی آنان را به نظام زیبا، به امنیتی که آورده شده است، و نظام مبارک اسلامی که به وجود آمده است بدگمان سازند. "خدا از شما ناراضی می‌شود." به مردم می‌گوید اگر شکر این نعمت را ادا نکنید خداوند شما را به سخت‌ترین عذاب گرفتار می‌کند.

اما وقتی با خارجیان صحبت می‌کند می‌گوید مردم همین حالا دچار عذاب‌اند. "ما خود در مشکلات غرقیم. کوشش می‌کنیم، اگر توان و طاقت داشته باشیم، مردم خود را ازین عذاب و مسکنت و ازین تکلیف بکشیم... فکر دیگران نزد ما نیست. ممالک نزدیک ما یا دورترها همه مطمئن باشند".